

Sygn. akt : II K 804/15

Ds 1427/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia: 6 września 2016r.

Sąd Rejonowy w Brzesku II Wydział Karny w składzie :

Przewodniczący : SSR Zbigniew Małysa

Protokolant : stażysta Ewelina Kołodziej

Prokurator Prokuratury Rejonowej w Brzesku: D. G.

Po rozpoznaniu w dniach: 21/04/2016r., 24/05/2016r., 30/06/2016r., 06/09/2016r.

sprawy oskarżonego:

K. G. (1)

s. J. i G.

ur. (...) w B.

oskarżonego o to, że:

w nieustalonym dniu miesiąca sierpnia 2014 roku w B., w celu osiągnięcia korzyści majątkowej udzielił A. N. (1) środka odurzającego w postaci marihuany w ilości 10 gram za kwotę 300 złotych,

tj. o przestępstwo z art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii

I. uznaje oskarżonego K. G. (1) za winnego popełnienia czynu zarzucanego mu aktem oskarżenia przy czym przyjmuje, że czynu tego dopuścił się w nieustalonym dniu sierpnia 2014r. po dniu 17 sierpnia 2014r. co stanowi przestępstwo z art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii i za to na mocy powołanego przepisu wymierza mu karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności,

II. na mocy art. 69 § 1 i § 2 kk, art. 70 § 2 kk w brzmieniu obowiązującym do dnia 30 czerwca 2015r. w związku z art. 4 § 1 kk warunkowo zawiesza wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności na okres próby wynoszący 3 (trzy) lata,

III. na mocy art. 73 § 2 kk oddaje oskarżonego w okresie próby pod dozór kuratora,

IV. na mocy art. 45 § 1 kk orzeka wobec oskarżonego przepadek na rzecz Skarbu Państwa korzyści majątkowej w kwocie 300 (trzysta) złotych,

V. na mocy art. 624 § 1 kpk zwalnia oskarżonego od ponoszenia na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych.

Sygn. akt II K 804/15

UZASADNIENIE

Prokuratura Rejonowa w B. w sprawie Ds. 1427/15 skierowała akt oskarżenia przeciwko 4 oskarżonym. Sąd wyłączył sprawę przeciwko P. L., gdyż w momencie popełnienia zarzucanych mu czynów nie ukończył on 17 roku życia. Postanowieniem tutejszego Sądu z dnia 14 marca 2016 r. sygn. II K 113/16 na mocy art. 17 § 1 pkt. 2 kpk umorzono

postępowanie karne przeciwko oskarżonemu P. L. (2) o przest. z art. 58 ust 1 i inne ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii. (d. kopia postanowienia k.68)

Z kolei na jednej z kolejnych rozpraw oskarżyciel publiczny zmuszony był cofnąć akt oskarżenia przeciwko oskarżonym D. N. i G. N.. (d. k. 107). Umknęło bowiem uwagi Prokuratury, iż jedynymi dowodami bezpośrednio obciążającymi obu tych oskarżonych były zeznania A. N. (1) z postępowania przygotowawczego i świadek ten na rozprawie odmówił składania zeznań w sprawie zarzutów pod adresem swoich braci. (d. oświadczenie A. N. (1), k. 106). Po uzyskaniu zgody od obu tych oskarżonych sąd wyłączył ich sprawy do odrębnego rozpoznania i umorzył wobec nich postępowanie z uwagi na brak skargi uprawnionego oskarżyciela. Z tego względu postępowanie i wyrok dotyczył wyłącznie oskarżonego K. G. (1)

K. G. (1) został oskarżony o to, że w nieustalonym dniu miesiąca sierpnia 2014 roku w B., w celu osiągnięcia korzyści majątkowej udzielił A. N. (1) środka odurzającego w postaci marihuany w ilości 10 gram za kwotę 300 złotych, tj. o przestępstwo z art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii.

(d. akt oskarżenia k. 3-11)

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

K. G. (1) w okresie od 06.08.2014 r. do 17.08.2014 r. przebywał na wycieczce w Hiszpanii. Dnia 17 sierpnia 2014 r. wrócił do domu, a 18 sierpnia w godzinach popołudniowych został zawieziony przez swojego ojca do wujka J. G. (1) w okolicy (...), gdzie przebywał do końca wakacji.

(d. zezn. J. G. (1) k. 91-92, zezn. J. G. (2) k. 106, zgłoszenie wyjazdu k. 128-129)

W nieustalonym dniu po 17 sierpnia 2014 r. do domu oskarżonego przyszedł A. N. (1) i zakupił od K. G. (1) środek odurzający w postaci marihuany w ilości 10 gram za kwotę 300 złotych. Narkotyk ten A. N. (1) wypalił wraz z bratem G. N..

(d. zeznania A. N. (1) k. 104 (poprzednio, k. 10), k. 105 (poprzednio, k. 45) odczytano, k. 106-107)

Oskarżony ma 19 lat. Posiada wykształcenie gimnazjalne. Jest kawalerem. Nie ma nikogo na utrzymaniu. Pozostaje na utrzymaniu rodziców. Nie posiada majątku. Wyrokiem Sądu Rejonowego w Oświęcimiu z dnia 4 maja 2015 r. sygn. II K 997/14 na okres próby 1 roku warunkowo umorzono postępowanie karne prowadzone wobec K. G. (1) o czyny z art. 58 ust. i art. 62 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii.

(d. oświadczenie oskarżonego k. 69, dane o karalności k. 216-218, odpis wyroku k. 219, informacja o stanie posiadania k. 212, informacja o dochodach k. 241)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o zeznania słuchanych w sprawie świadków, oraz zebrane w sprawie dokumenty.

W toku postępowania oskarżony konsekwentnie nie przyznawał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. Będąc słuchanym w postępowaniu przygotowawczym wskazał, że A. N. (1) zna tylko z widzenia. Będąc słuchanym przed sądem odmówił składania wyjaśnień i podtrzymał swojej wcześniejsze wyjaśnienia. Odmówił odpowiedzi na pytania stron. Wyjaśnienia oskarżonego w ocenie Sądu nie zasługiwały na obdarzenie wiarą. Całokształt materiału dowodowego wskazuje na winę oskarżonego, zaś wyjaśnienia oskarżonego zdaniem Sądu stanowią jedynie przyjętą przez niego linię obrony, mającą na celu uniknięcie odpowiedzialności karnej za popełniony czyn.

Nie budzą wątpliwości Sądu wyjaśnienia A. N. (1) z postępowania przygotowawczego, który szczegółowo wskazał, w jakich okolicznościach i u kogo zaopatrywał się w narkotyki. Oświadczył wówczas m.in., że pod koniec miesiąca sierpnia 2014 r. nabył od K. G. (1) marihuanę w ilości 10 gram za cenę 300 złotych. Narkotyk wypalił wraz z bratem D. w ciągu tygodnia po 3 skrety dziennie. Podał dokładny adres zamieszkania K. G., wskazując, że właśnie tam doszło

do ich spotkania, kiedy kupował od niego marihuanę. (d. zeznania A. N. (1) k. 104 (poprzednio, k. 10), odczytano, k. 106-107).

W swoich kolejnych wyjaśnieniach ponownie opisał okoliczności, w jakich w sierpniu 2014 r. dokonał zakupu marihuany od K. G. (1). (d. zeznania A. N. (1) k. 105 (poprzednio, k. 45) odczytano, k. 106-107).

Zeznania te są logiczne i szczegółowe, korespondują ze sobą. Z kolei będąc słuchanym na rozprawie świadek całkowicie zaprzeczył swoim wcześniejszym twierdzeniom, zarówno, co do faktu znajomości K. G., jak i zakupu od niego narkotyków, a jego zeznania brzmią całkowicie niewiarygodnie. Przeczył także jakoby miał palić marihuanę wraz z bratem. Tłumaczył przy tym, że w trakcie przesłuchania zmuszano go do potwierdzenia znajomości z oskarżonym, w tym celu był bity przez funkcjonariusza książką po głowie. Z kolei w Prokuraturze odczytano mu wyjaśnienia, które jego zdaniem tylko w 10 procentach były prawdziwe natomiast dalszego przebiegu wydarzeń nie pamięta. Jednocześnie wskazał, że zapoznał się z treścią protokołów swoich przesłuchań i potwierdził, że podpisał je osobiście. Ponownie zaprzeczył jakoby miał znać K. G. (1) i zaprzeczył aby miał się z nim kontaktować odnośnie niniejszej sprawy.

Taka znacząca zmiana zeznań świadka musiała wzbudzić uzasadnione wątpliwości Sądu, co do wiarygodności późniejszych jego wypowiedzi. Należy zauważyć, że wersja ta jest sprzeczna nawet z wyjaśnieniami K. G. (1), który potwierdził, że zna A. N. (1), a czemu on sam przed sądem zaprzeczył. Przede wszystkim należy wskazać, że Sąd nie stwierdził, aby występowały jakiegokolwiek podstawy do podważania swobody wypowiedzi świadka w trakcie jego przesłuchania. W ocenie Sądu jego twierdzenia z postępowania przygotowawczego odpowiadają prawdziwemu stanowi rzeczy. Są one spójne i uporządkowane oraz szczegółowe w stopniu, który pozwala na uznanie ich za wiarygodne. Podnoszone okoliczności dotyczące tego, że miał być zmuszany do złożenia zeznań obciążających oskarżonego, nie znajdują żadnego potwierdzenia w materiale dowodowym. Zdaniem Sądu późniejsze zaprzeczanie tym faktom przez świadka było m.in. wynikiem obawy związanej z wydaniem osób dopuszczających się przestępstwa, w tym swojego brata. W trakcie pierwszych przesłuchań A. N. (1) był zaskoczony całą sytuacją, przedstawił prawdziwy stan rzeczy, natomiast po zastanowieniu stwierdził, że bezpieczniejsze będzie wycofanie się z zeznań obciążających współoskarżonych. Przy ocenie wiarygodności zeznań A. N. (1) sąd posłużył się relacją policjanta G. K. (1). Świadek w sposób przekonujący wytłumaczył dlaczego w tej sprawie byłoby nielogiczne bicie A. N. (1) w celu wymuszenia na nim fałszywych zeznań obciążających K. G.. Z jego relacji wynika, że A. N. spontanicznie wskazał K. G. (1) i opisał okoliczności transakcji z jego udziałem

Zeznania świadka J. G. (1) były mało przydatne do poczynienia ustaleń faktycznych związanych z zarzutem postawionym K. G. (1). Świadek zeznał, że oskarżony przebywał u niego pod koniec sierpnia 2014 r., do końca wakacji. Potwierdził również, iż oskarżony był w wakacje w Hiszpanii. Należy podkreślić, że fakt przebywania oskarżonego u niego pod koniec wakacji, nie oznacza, iż ten przebywając wcześniej i później w domu nie dopuścił się zarzucanego mu czynu.

Zeznania ojca oskarżonego J. G. (2) jakoby syn w okresie od 06.08.2014 r. do 17.08.2014 r. przebywał w Hiszpanii, a w dniu następnym po południu został przez niego zawieziony do wujka, gdzie przebywał do końca miesiąca również nie wykluczają jego sprawstwa i nie budzą wątpliwości Sądu.

Wyjaśnienia G. N. nie wniosły nowych ustaleń do sprawy. Zaprzeczył on stawianym mu zarzutom. Nie odniósł się do wyjaśnień swojego brata A. N. (1) wskazując jedynie, że nie zna ich treści. Ujawnione na rozprawie zeznania S. K., S. O. i P. L. nie wniosły nic do sprawy. Ich zeznania nie stanowią podstawy ustaleń w przedmiocie okoliczności udzielania przez oskarżonego środków odurzających. Świadkowie C. O., E. P., M. P. i A. W. także nie posiadali informacji na temat sprawstwa oskarżonego.

Sąd w całości dał wiarę zeznaniom funkcjonariusza Policji G. K., który dokonywał przesłuchań oskarżonych w niniejszej sprawie. Świadek kategorycznie zaprzeczył jakoby miał wobec nich używać siły fizycznej. Zeznania te są logiczne i spójne, nie zawierają sprzeczności oraz znajdują potwierdzenie w treści dokumentów urzędowych w postaci protokołów przesłuchań.

Nie budzą żadnych wątpliwości pozostałe dowody zebrane w tej sprawie. Zostały one sporządzone przez powołane organy w zakresie ich kompetencji.

Sąd zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii odpowiedzialności karnej podlega ten, kto w celu osiągnięcia korzyści majątkowej lub osobistej, udziela innej osobie środka odurzającego lub substancji psychotropowej, ułatwia użycie albo nakłania do użycia takiego środka lub substancji.

Biorąc pod uwagę zgromadzony materiał dowodowy wina oskarżonego odnośnie zarzucanego mu czynu nie budzi wątpliwości Sądu, a wyjaśnienia oskarżonego, w których negował on swój udział w opisywanym zdarzeniu należy wiązać jedynie z linią obrony przyjętą przez niego na użytek toczącego się postępowania.

Mając na uwadze zeznania J. G. (1) i J. G. (2), a także dokument w postaci zgłoszenie wyjazdu k. 128-129, z których wynika, że oskarżony od 06.08.2014 r. do 17.08.2014 r. przebywał w Hiszpanii, a także w oparciu o informację A. N. (1), iż czyn ten miał miejsce pod koniec sierpnia 2014 r. dokonano stosownej modyfikacji czasookresu w opisie czynu, przyjmując, że przestępcze zachowanie oskarżonego miało miejsce w nieustalonym dniu sierpnia 2014 r. po dniu 17 sierpnia 2014 r. Są dwie możliwości w tym zakresie, dzisiaj już niemożliwe do jednoznacznego rozstrzygnięcia. Albo transakcja nastąpiła pomiędzy powrotem K. G. (1) z Hiszpanii, a jego wyjazdem do wujka pod P. zaraz po 17 sierpnia 2014 r. albo nastąpiło to już po powrocie K. G. (1) od wujka, a tuż przed rozpoczęciem roku szkolnego w dniu 1 września 2014 r., który w tym roku przypadał na poniedziałek.

Bez wątplenia oskarżony udzielił A. N. (1) środka odurzającego w postaci marihuany w ilości 10 gram za kwotę 300 złotych. Nie budzi wątpliwości, że oskarżony działał w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, albowiem za udzielony narkotyk otrzymał świadczenie wzajemne w postaci pieniędzy. W związku z powyższym należy wskazać, że czyn, jakiego dopuścił się oskarżony, wypełnił znamiona przestępstwa z art. 59 ust. 1 wskazanej ustawy.

Czyn popełniony przez oskarżonego cechuje znaczny stopień społecznej szkodliwości. Mimo młodego wieku oskarżony musiał mieć świadomość jak wielkie zagrożenie dla zdrowia, a nawet życia człowieka niesie zażywanie narkotyków, które prowadzi do uzależnienia, a nawet śmierci. Sprzedając narkotyki oskarżony pogłębiał proces uzależnienia osób z nich korzystających, jednocześnie czerpał z tego tytułu korzyści majątkowe. Sąd miał na uwadze, że osoby pod wpływem narkotyków nie kontrolują swojego zachowania i często naruszają normy prawne. Co prawda, oskarżony jest osobą młodą, jednak miał już kontakt z wymiarem sprawiedliwości w podobnej sprawie, gdzie warunkowo umorzono prowadzone przeciwko niemu postępowanie karne o czyny z art. 58 ust. i art. 62 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, którego dopuścił się na początku lipca 2014 r. Wymierzając oskarżonemu karę Sąd miał również na uwadze nagminność tego typu przestępstw w okręgu niniejszego sądu, które powinny spotkać się z odpowiednią w odczuciu społecznym reakcją karną.

Mając powyższe na uwadze wymierzona oskarżonemu kara 1 roku pozbawienia wolności nie może być uznana za karę surową, tym bardziej, że górna granica ustawowego zagrożenia przewidziana za czyn z art. 59 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii wynosi 10 lat. Wykonanie kary pozbawienia wolności sąd zawiesił na okres próby wynoszący 3 lata. Kara w takim wymiarze jest w ocenie Sądu słuszna i adekwatna do czynu, jakiego dopuścił się oskarżony, a wskazany okres zawieszenia wykonania kary powinien być wystarczający dla dokonania oceny, czy cele kary przed nim stawiane, zostały osiągnięte.

Stosownie do treści art. 73 § 2 kk oskarżony jako osoba młodociana został oddany w okresie próby pod dozór kuratora.

Na mocy powołanych przepisów orzeczono przepadek na rzecz Skarbu Państwa korzyści majątkowej w kwocie 300 złotych.

Sąd mając na uwadze stan majątkowy oskarżonego, który nie ma stałej pracy, zwolnił go w całości z obowiązku ponoszenia kosztów sądowych.